

Czystość i brud. Higiena za żelazną kurtyną (1945-1989/1991) **Pod red. Walentyny Korpalskiej [i in.]**

W zakresie szeroko pojętej higieny czasy żelaznej kurtyny cechował spektakularny postęp. W przypadku bloku wschodniego rewolucja społeczna umożliwiła powszechniejszy niż wcześniej dostęp do osiągnięć cywilizacyjnych w postaci kanalizacji, bieżącej wody, środków czystości oraz opieki lekarskiej, pielęgniarstwa czy stomatologicznej. Działania Światowej Organizacji Zdrowia, powstałej w 1946 roku, przekładały się na rosnącą świadomość zdrowotną. Postęp medycyny, masowa produkcja leków, środków higieny i żywności w połączeniu z parasolem ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych wpłynęły korzystnie na przeciętną długość życia. Okres ten nie był jednak wolny od problemów. Na samym jego początku wyzwaniem było radzenie sobie z materialnymi, biologicznymi i psychicznymi skutkami II wojny światowej. Przemarsze wojsk oraz migracje ludności były przyczyną szerzenia się chorób. Problemy gospodarcze powodowały okresowe niedobory w dostępie do pełnowartościowej diety, środków higienicznych czy leków. Niezmąconą wcześniej wiarę w postęp medycyny zachwiała epidemia HIV/AIDS.

Źródło: <https://wydawnictwoepisteme.pl/shop/naukowe/czystosc-i-brud-higiena-za-zelazna-kurtyna-1945-1989-1991/>

Sztuka w edukacji t. 2. Pod red. Anety Zasuchy

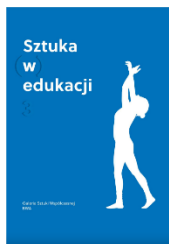

Dobry, twórczy nauczyciel/rodzic z jednej strony potrafi nie przeszkadzać w rozwoju i ekspresji dziecka/ucznia/studenta. Trafnie rozpoznaje niektóre zachowania dziecka jako przejaw twórczości a nie ignorancji, niesubordynacji czy chęci podważenia jego autorytetu. Potrafi także rozpoznać i eliminować różne bariery, które hamują rozwój dziecka. Z drugiej zaś strony dostrzega i docenia twórczość oraz jej przejawy, a także – a może przede wszystkim – wie, jak pokierować dzieckiem, aby wzmocnić i rozwinąć jego potencjał i zdolności.

Fragment wstępu Anety Zasuchy.

Źródło: http://www.archiwum.bwa.katowice.pl/p/542/druga_czesc_publicacji_sztuka_w_educacji_dla_tw/

Sztuka w edukacji t. 3. Pod red. Anety Zasuchy

Kolejni artyści, edukatorzy, animatorzy sztuki, pedagodzy dzielą się swoim doświadczeniem – kolejnymi wartościowymi praktykami, spostrzeżeniami i metodami, które mogą stać się inspiracją do ulepszania pracy edukacyjno-artystycznej, doświadczania sztuki, do samorozwoju.

Fragment wstępu Anety Zasuchy.

Źródło: https://issuu.com/790065/docs/sztuka_w_educacji_2017

Sztuka w edukacji t. 4. Pod red. Anety Zasuchy

„Pomysł na stworzenie publikacji powstał w mojej głowie kilka lat temu, jako wynik licznych rozmów z pedagogami, edukatorami, uczestnikami warsztatów o sztuce współczesnej i edukowaniu poprzez sztukę. Przekonana o tym jak ważna jest wymiana dobrych praktyk, wzajemne uczenie się od siebie nawzajem, inspirowanie do szukania nowych metod, narzędzi i rozwiązań, zapraszam co rok do współpracy osoby, które zajmują się szeroko pojętą edukacją artystyczną, po to aby podzieliły się z innymi swoim doświadczeniem. Ogromne zainteresowanie publikacją utwierdza mnie w tym przekonaniu – nakłady poprzednich trzech części publikacji rozeszły się bardzo szybko. Oddajemy zatem w Wasze ręce kolejną porcję informacji, z nadzieją, że mogą się one przydać w Waszej twórczej pracy”.

Fragment wstępu Anety Zasuchy.

Źródło: <http://bwa.katowice.pl/wydawnictwo/czwarta-czesc-publicacji-sztuka-w-edukacji/>

Sztuka w edukacji t. 5. Pod red. Anety Zasuchy

„Niestety nie wszystkie osoby mogą w pełni wykorzystać swój twórczy potencjał. Istnieje wiele przeszkód, które ograniczają jego rozwój. Wynikają one często ze społecznych i/lub emocjonalnych warunkowań lub barier czysto poznawczych. Jako edukatorka sztuki i arteterapeutka głęboko wierzę w to, że sztuka jest narzędziem, dzięki któremu nie tylko można te bariery niwelować, ale także stymulować aktywność twórczą, wspomagając i rozwijając twórczy potencjał”.

Fragment wstępu Anety Zasuchy.

Źródło: <http://bwa.katowice.pl/wydawnictwo/ksiazki/piata-czesc-sztuki-w-edukacji-sposoby-na-aktywna-tworczosc/>

Sztuka w edukacji t. 6. Pod red. Anety Zasuchy

„Z nadzieją na szybki powrót do normalności i możliwością realizacji twórczych działań nie tylko online, ale przede wszystkim w realu, oddaję w Wasze ręce szóstą część publikacji „Sztuka (w) edukacji”. Przekonana o tym, jak ważna jest wymiana dobrych praktyk, wzajemne uczenie się od siebie nawzajem i inspirowanie do szukania nowych metod pracy, zapraszam co roku do współpracy przy tworzeniu publikacji osoby, które zajmują się szeroko pojętą edukacją poprzez sztukę, po to, aby podzieliły się swoim doświadczeniem”.

Fragment wstępu Anety Zasuchy.

Źródło: <http://bwa.katowice.pl/wydawnictwo/ksiazki/szosta-czesc-publicacji-sztuka-w-edukacji/>

***(Nie)obecne granice. Szkice o obliczach transgresji. Pod red. Katarzyny Kuro-
patwy, Dagmary Rode***

Prace zgromadzone w tomie dotyczą hybrydycznych zjawisk artystycznych i kulturowych. Ogarniają obszary rozmaitych odmian filmu (od kina dokumentalnego po awangardę), teatru i sztuki performance, telewizji, artystycznych praktyk realizowanych w cyberprzestrzeni oraz sztuki światła. Analizują filozoficzne dyskursy o transgresji i problematykę kryzysu reprezentacji. Podejmują rozważania nad współczesnymi wizjami rzeczywistości, meandrami tożsamości, dylematami świadomości. Swobodnie wędrują między różnymi poziomami kultury – i co wydaje się tu najważniejsze – poprzez analizę rozmaitych zjawisk artystycznych każdorazowo wydobywają i podkreślają palimpsestyczny, intertekstualny, transgresyjny, charakter współczesnej kultury.

Źródło: <https://allegro.pl/oferta/nie-obecne-granice-szkice-dagmara-rode-12884365773>

Historyczne gry dydaktyczne – rozrywka, regionalizm, refleksja.

Pod red. Karola Sanojca

Publikacja wpisuje się w popularny ostatnio nurt opracowań prezentujących różnego rodzaju refleksje oraz przykłady praktyczne związane z organizacją i prowadzeniem zabawowych form edukacji historycznej. Gry terenowe (niekiedy nazywane miejskimi) zagościły już na stałe w przestrzeni publicznej, nadal jednak warto promować wzorce dobrych rozwiązań i doświadczeń. I takie jest utylitarne przesłanie tego zbioru tekstów, w którym przeważają opisy konkretnych, sprawdzonych w praktyce działań edukacyjnych prowadzonych w różnych ośrodkach miejskich – Bydgoszczy, Katowicach, Krakowie, Lublinie i Wrocławiu.

Źródło: <https://www.empik.com/historyczne-gry-dydaktyczne-rozrywka-regionalizm-refleksja-opracowanie-zbiorowe,p1218000433,ksiazka-p>

Narzędziownia. Jak badaliśmy (niewidzialne) miasto?

„Narzędziownia” prezentuje metodologiczne zaplecze projektu Niewidzialne miasto, użyte w nim narzędzia badawcze oraz przebieg terenowych eksploracji. Książka składa się z czterech podstawowych części, poświęconych roli języka, obrazu i technologii w badaniach społecznych, a także problemom popularyzowania wiedzy naukowej. Książka powinna być pomocna tym wszystkim, którzy prowadzą badania nad życiem społecznym, ale jest również próbą uwrażliwienia na pułapki zastawiane przez proste rozwiązania technologiczne (takie jak aparaty fotograficzne, strony internetowe, arkusze kalkulacyjne czy programy do edycji tekstów), przez metafory, których używa się opisując świat oraz przez media pozwalające komunikować światu to, co w trakcie badań ustalono.

Źródło: <https://ksiegarnia.pwn.pl/Narzedziownia,68462755,p.html>